

[Axel Kristensen.]

nødvendigt for ikke på forhånd at underkende bestyrelsen at indsætte bestemmelse om, at undersøgelsens resultater ikke umiddelbart skal offentliggøres, men at afgørelsen om offentliggørelsens form træffes af justitsministeren efter forhandling med et folketingsudvalg.

Vedrørende lovforslagets indhold i øvrigt skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslaget og derefter redegøre for, hvorfor jeg finder undersøgelse rimelig og nødvendig. Jeg har her sagt, at jeg mener, at der nødvendigvis må tillægges en sygehusbestyrelse ret til at afskedige en overlæge, hvis den skønner, at det er nødvendigt til sikring af de bedst mulige forhold på sygehuset for patienterne eller af andre grunde. Der står derfor intet i lovforslaget om, at overlæge Bisgaards afskedigelse i givet fald skal ophæves. På den anden side er det en forudsætning for bestyrelsens afskedigelsesret, at denne ret bruges på en menneskeligt forsvarlig måde over for de ansatte, da man ellers ikke vil kunne sikre patienternes velfærd. Hvis en bestyrelse kunne afskedige en overlæge, når den fandt ham besværlig, f. eks. fordi han stillede krav om hjælp og hjælpemidler, som han fandt helt nødvendige til sikring af den bedste behandling af patienterne, så kunne man skræmme en overlæge fra at gøre sin pligt til at rejse sådanne krav. Pligten er hans, fordi han, er den sagkyndige. Bestyrelsen må have ret til efter undersøgelse og skøn at afslå krav, hvis den finder dem uberettigede, men må så som folkevalgt stå til ansvar over for dem, der har valgt den. Dette kræver igen, at man ikke forholder vælgerne oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til sagen.

Der foreligger i denne sag det, at sygehusbestyrelsen hævder, at den ikke kan oplyse sagen i dens helhed, og samtidig har den givet oplysninger, der anklager overlæge Bisgaard uden at medtage hans eventuelle modbemærkninger. Det oplyses, at dr. Bisgaard har bortvist en narkoselæge fra operationsstuen, men ikke om hans begrundelse herfor. Denne form for meddelelse til offentligheden er stridende mod almindelige retsbegreber. Formanden for amtsrådet, amtmand Høirup, har offentligt udtalt, at nu kunne amtsrådsmedlemmerne på ba-

sis af oplysninger givet i et lukket møde, hvori dr. Bisgaard ikke deltog, gå ud og mand og mand imellem fortælle, hvor urimelig overlæge Bisgaard er. Og det fortælles mand og mand imellem, altså således at dr. Bisgaard er udelukket fra forsvar. Hertil kommer, at sygehusets udgifter for den neurokirurgiske afdeling alene betaales af staten, og at afdelingen betjener en stor del af landets borgere, der ingen indflydelse har på valget af bestyrelsen.

Hvis et menneske udadtil gøres så retsligt forsvarsløs, som dr. Bisgaard er blevet det, så er det i skarpeste modstrid med almindelig retsopfattelse. Ikke alene af hensyn til ham, men også af hensyn til den mangelfulde information af borgere i og uden for Odense amt og by er det urimeligt at acceptere disse forhold. En arbejder kan få en afskedigelse for et uvildigt nævn, selv om afskedigelsen i øvrigt er sket helt efter overenskomsternes regler, dersom arbejderen finder afskedigelsen menneskeligt set urimelig, og hvis fagforeningen støtter ham. I det foreliggende tilfælde støttes kravet om en undersøgelse af Almindelig dansk Lægeforening, og der er dermed rejst tvivl om det grundlag, sygehusbestyrelsen har bygget på i sit skøn vedrørende afskedigelsen og derfor om skønnets rigtighed.

Det er over for mig hævdet, at lovforslaget vil gøre administration umulig. Dette høje ting har imidlertid klart erkendt, at de administrative krav må vige for den enkeltes ret, ved at gennemføre lovgivningen om ombudsmandsinstitutionen og ved at udvide den til at gælde kommunale forhold. Desværre vil ombudsmanden ikke kunne klare denne sag, fordi undersøgelse her kræver lægers deltagelse. Efter nøje overvejelse har jeg ikke kunnet finde anden udvej til at løse opgaven end det foreliggende lovforslag. En forespørgsel til indenrigsministeren ville ikke kunne klare sagen, dels fordi der er tvivl om det foreliggende materiales tilstrækkelighed, dels fordi sygehusbestyrelsen har erklæret det uforsvarligt at offentliggøre hele materialet. Når dette standpunkt er så gennemført, at end ikke dr. Bisgaards sagfører kan få adgang til materialet, så kan man vel heller ikke få fornødne oplysninger givet offentligt i tinget. Helt anderledes stiller det sig med et folketingsudvalg nedsat til dette lovforslags